

Eugenio Barba

Ο Εουτζένιο Μπάρμπα (Eugenio Barba) γεννήθηκε στο Μπρίντιζι και μεγάλωσε στην Καλλίπολη της επαρχίας Λέτσε της Ιταλίας. Αφού έφυγε από την στρατιωτική ακαδημία Nunziatella της Νάπολης το 1954, μετανάστευσε στη Νορβηγία για να εργαστεί ως συγκολλητής και ναυτικός. Πήρε επίσης πτυχία στη Γαλλική, και την Νορβηγική λογοτεχνία καθώς και στην Ιστορία της θρησκείας στο Πανεπιστήμιο του Όσλο. Το 1961 πήγε στη Βαρσοβία στην Πολωνία για να σπουδάσει σκηνοθεσία θεάτρου στην Κρατική Σχολή Θεάτρου, αλλά έφυγε ένα χρόνο αργότερα για να ενταχθεί στον θίασο του Jerzy Grotowski, ο οποίος εκείνη την εποχή ήταν επικεφαλής του «Θεάτρου των 13 Σειρών» (Teatr 13 Rzedow) στο Opole. Ο Μπάρμπα έμεινε με τον Γκροτόφσκι τρία χρόνια.

Το 1963 ταξίδεψε στην Ινδία όπου είχε την πρώτη του γνωριμία με το Κατακάλι (Kathakali) για το οποίο έγραψε ένα δοκίμιο που δημοσιεύτηκε στην Ιταλία, τη Γαλλία, τις ΗΠΑ και τη Δανία. Το πρώτο του βιβλίο, *Αναζητώντας ένα χαμένο θέατρο*, εκδόθηκε στην Ιταλία και την Ουγγαρία το 1965.

Όταν ο Μπάρμπα επέστρεψε στο Όσλο το 1964, θέλησε να ασχοληθεί επαγγελματικά με τη σκηνοθεσία θεάτρου, αλλά ως ξένος συνάντησε πολλές αντιδράσεις. Έτσι, ο ίδιος και ο Νορβηγός συγγραφέας Jens Bjørneboe συγκέντρωσαν μια ομάδα ανθρώπων που δεν είχαν περάσει τις εισαγωγικές εξετάσεις τους στην Κρατική Σχολή Θεάτρου του Όσλο και δημιούργησαν το Odin Teatret την 1η Οκτωβρίου 1964.[2] Η ομάδα εκπαιδεύτηκε και έκανε πρόβες σε ένα αντιαεροπορικό καταφύγιο. Η πρώτη τους παραγωγή, *Ornitofilene*, γραμμένο από τον Bjørneboe, παρουσιάστηκε στη Νορβηγία, τη Σουηδία, τη Φινλανδία και τη Δανία. Στη συνέχεια ο Δήμος του Holstebro στη Δανία τους πρόσφερε ένα παλιό αγρόκτημα που έγινε η βάση τους και τους επιχορήγησε με ένα μικρό χρηματικό ποσό.

Σε πάνω από σαράντα δύο χρόνια, ο Μπάρμπα έχει σκηνοθετήσει εξήντα πέντε παραγωγές για το Odin Teatret και το Theatrum Mundi Ensemble. Μερικές από τις πιο πρόσφατες παραγωγές είναι: *Salt* (2002), *Great Cities Under the Moon* (2003), *Andersen's Dream* (2005), *Ur-Hamlet* (2006) και *Don Giovanni all'Inferno* (2006) σε συνεργασία με το Ensemble Midtves.

Το 1979 ο Μπάρμπα ίδρυσε τη Διεθνή Σχολή Θεατρικής Ανθρωπολογίας (ISTA). Συμμετέχει στα γνωμοδοτικά συμβούλια επιστημονικών περιοδικών όπως τα *The Drama Review*, *Performance Research*, *New Theater Quarterly*, *Teatro e Storia* και *Teatrologia*. Μεταξύ των πιο πρόσφατων εκδόσεών του, μεταφρασμένες σε πολλές διαφορετικές γλώσσες, είναι τα βιβλία: *The Paper Canoe* (Routledge), *Theatre: Solitude, Craft, Revolt* (Black Mountain Press), *Land of Ashes and Diamonds: My Apprenticeship in Poland*, *26 γράμματα από τον Jerzy Grotowski προς Barba* (Black Mountain Press) και, σε συνεργασία με τον Nicola Savarese, *The Secret Art of the Performer* και την αναθεωρημένη και ενημερωμένη έκδοση του *A Dictionary of Theatre Anthropology* (Centre for Performance Research/Routledge). Το 2021 ίδρυσε την ηλεκτρονική εφημερίδα ανοιχτής πρόσβασης *Journal of Theatre Anthropology*.

Κώστας Βάντζος

Μαθήτευσε στη Σχολή του Καρόλου Κουν και δούλεψε με το Θέατρο Τέχνης (1976-1980), σε κλασικές τραγωδίες, κωμωδίες και έργα από την παγκόσμια δραματουργία. Από το 1980 έως το 1986 έζησε στην Ν. Υόρκη, την οποία και θεωρεί δεύτερο σπίτι του. Εκεί παρακολούθησε τις συναντήσεις και δραστηριότητες του Actors studio του Lee Strasberg (1981-'82), έκανε μεταπτυχιακές σπουδές (Master of Arts), 1982-84, στην Παραγωγή - Σκηνοθεσία Θεάτρου, στο Πανεπιστήμιο της Πόλης της Νέας Υόρκης (CUNY/ Hunter College). Διετέλεσε καλλιτεχνικός Διευθυντής (1981- '85) του Κέντρου Ελληνικού Πολιτισμού Ν. Υόρκης. Έχει σκηνοθετήσει στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, περισσότερα από 70 θεατρικά έργα, ενώ έχει εμφανιστεί ως ηθοποιός σε 17 ταινίες μεγάλου και μικρού μήκους, 7 ντοκιμαντέρ, 28 τηλεοπτικές σειρές και δεκάδες διαφημίσεις. Διετέλεσε Programme Leader στο Μητροπολιτικό Κολλέγιο, για τα προγράμματα "BA in Performing Arts" και "BA in Dance Performance" (2009-'13), σε συνεργασίες με τα Βρετανικά Πανεπιστήμια QMU και UEL και Τομεάρχης στο ΙΕΚ ΑΚΜΗ (2008-'15), στα Τμήματα Υποκριτικής, Χορού και Σκηνογραφίας-Ενδυματολογίας και δίδαξε επί πολλά έτη. Έχει ασχοληθεί με την οργάνωση, παρουσίαση και τον συντονισμό αφιερωμάτων και θεματικών εκδηλώσεων, για τον Εουτζένιο Μάρμπα -Odin Teatret, Κάρμεν Ρουγγέρι, Marvin Seiger κ.ά, ενώ έχει οργανώσει και διδάξει ο ίδιος δεκάδες σεμινάρια και workshops, με θέματα από το Αρχαίο Δράμα έως το Πρωτοποριακό Θέατρο. Τέλος, έχει μεταφράσει από τα Αγγλικά, μια σειρά βιβλίων του Eugenio Barba, της Roberta Carreri και της Gail Holst Warhaft, ενώ άρθρα του και κείμενά του έχουν εμφανιστεί στα περιοδικά, *Πέλοπας*, *Δρώμενα*, *Οδός Πανός*, *Πολιτιστική Έκφραση* κ.ά. Είναι μέλος των: ΣΕΗ-ΤΑΣΕΗ, ΕΕΣ, ΔΙΟΝΥΣΟ, ΟΣΔΕΛ.

Stefano Di Buduo

Ο Στέφανο Ντί Μπούντουο (Stefano Di Buduo) είναι Γερμανοϊταλός καλλιτέχνης βίντεο, δημιουργός ντοκιμαντέρ και φωτογράφος. Αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές του στις τέχνες και τις επιστήμες της ψηφιακής παράστασης στο Università La Sapienza της Ρώμης, όπου ίδρυσε επίσης την εταιρεία πολυμέσων AESOPSTUDIO το 2008, τα έργα του τον οδήγησαν στη Γαλλία, την Πορτογαλία, τη Δανία, την Πολωνία, την Αργεντινή, τη Βραζιλία, τις ΗΠΑ, Κίνα, Ινδία και Ιράν, καθώς και Γερμανία και Ιταλία ξανά και ξανά. Ξεκινώντας το 2005 εργάστηκε για πολλά χρόνια ως καλλιτέχνης πολυμέσων για το Città Invisibili (Αόρατες πόλεις), ένα έργο σε δημόσιο χώρο παραγωγής του ιταλικού θεάτρου Teatro Potlach, το οποίο ταξίδεψε σε πολλές πόλεις στην Ευρώπη, την Ασία και τη Λατινική Αμερική. Το 2009 ο Di Buduo δημιούργησε τον εικονικό θαλάσσιο κόσμο για τη διάσημη παραγωγή 20.000 Leagues Under the Sea (βασισμένο στο Jules Verne/Teatro Potlach). Συνέχισε να παράγει έργα εγκατάστασης βίντεο (video installation) και χαρτογράφησης ως μέρος διεθνών φεστιβάλ και εκδηλώσεων όπως το *Vision of Odin* στο Holstebro/Δανία, το *Incubatio* στο Museo Nazionale Svevo στη Μανφρεντόνια/Ιταλία, καθώς και το έργο χαρτογράφησης βίντεο στον σταθμό του μετρό Battistini στη Ρώμη.

Συνεργάζεται τακτικά με τους σκηνοθέτες Donald Berkenhoff, Yael Ronen και Brit Bartkowiak, καθώς και με τον σχεδιαστή παραγωγής και σκηνοθέτη Wolfgang Menardi. Πιο πρόσφατα έργα του εμφανίστηκαν στα Düsseldorf Schauspielhaus, Berliner Ensemble, Münchner Kammerspiele, Stadttheater Ingolstadt και Schauspiel Hannover. Τη σεζόν 2019/20 δημιούργησε το σχεδιασμό του βίντεο

για την παγκόσμια πρεμιέρα του (*R*)*Evolution – Eine Anleitung zum Überleben im 21. Jahrhundert*, σε σκηνοθεσία Yael Ronen στο Thalia Theatre. Στο Gorki έχει συνεισφέρει στο *Death Positive – States of Emergency*.

Roberta Carreri

Η Roberta Carreri είναι ηθοποιός, δασκάλα, συγγραφέας και διοργανώτρια. Γεννήθηκε το 1953 στο Μιλάνο της Ιταλίας, όπου αργότερα πήρε πτυχίο στο διαφημιστικό σχέδιο και σπούδασε ιστορία τέχνης στο Κρατικό Πανεπιστήμιο του Μιλάνου. Εντάχθηκε στο Θέατρο Οντίν (Odin Teatret) το 1974 κατά τη διάρκεια της παραμονής της στο Carpignano της Ιταλίας. Η Roberta Carreri συμμετέχει στο ISTA (Διεθνής Σχολή Θεατρικής Ανθρωπολογίας) από την ίδρυσή του το 1980. Διδάσκει εργαστήρια για ηθοποιούς σε όλο τον κόσμο, ως επίδειξη εργασίας (working demonstration), ενώ παρουσίασε την επαγγελματική της αυτοβιογραφία μέσα από το ντοκυμαντέρ: *Traces in the Snow*. Διοργανώνει και διευθύνει το ετήσιο διεθνές εργαστήριο Odin Week Festival στο Holstebro και στο εξωτερικό. Το 2009, σκηνοθέτησε το *Rumor* με την Cinzia Ciaramicoli για το Masakini Theatre Company (Μαλαισία) και το 2014, την *Γυναίκα που έφτυσε το μήλο*, με τη Rosa Antuña – Núcleo de Criação Rosa Antuña (Βραζιλία). Οι επαγγελματικές της εμπειρίες παρουσιάζονται στο *The Actor's Way*, που επιμελήθηκε ο Erik Eke Christoffersen. Η Roberta Carreri έγραψε το δικό της βιβλίο *Ιχνη (Tracce)* που εκδόθηκε το 2007 από τους εκδοτικούς Οίκους Edizioni Il Principe Costante, Μιλάνο (στα ιταλικά). Το βιβλίο μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες και εκδόθηκε το 2012 από τον εκδοτικό οίκο Editora Perspectiva, Βραζιλία (στα Πορτογαλικά) και τον Ed. Artezblai (Ισπανία) και Triskel Artes Escénicas, Χιλή (στα Ισπανικά)· το 2013 από τον El Aruntador Ediciones, Αργεντινή (στα Ισπανικά)· το 2014 από τον Routledge, Ηνωμένο Βασίλειο/Ηνωμένες Πολιτείες(Αγγλικά)· το 2021 από τις εκδόσεις Dian (στα ελληνικά). Στο βιβλίο παραθέτει τις αναμνήσεις της από τις πιο χαρακτηριστικές στιγμές της θεατρικής της ζωής - την εκπαίδευσή της, την παιδαγωγική και την ιστορία της ως ηθοποιός του Θεάτρου Οντίν. Άρθρα της έχουν δημοσιευτεί σε περιοδικά όπως το *New Theatre Quarterly*, *Teatro e Storia*, *Máscara*, *The Open Page*, *Peripeti* και *Performance Research*.

Αντώνης Διαμαντής

Απόφοιτος της Ανώτερης Σχολής Δραματικής Τέχνης του Ωδείου Αθηνών(1986). Σπούδασε Φιλοσοφία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει κάνει Θεατρικά σεμινάρια στο **Θέατρο Οντίν** της Δανίας -έχει παρουσιάσει εκεί και παραστάσεις που έχει σκηνοθετήσει με το Θέατρο Ομμα Στούντιο,-με τον **Εουτζένιο Μπάρμπα** και τους ηθοποιούς του, Ρομπέρτα Καρέρι, Τόργκιρ Βέταλ, και με το **Κέντρο Έρευνας Γιέρζυ Γκροτόφσκι και Τόμας Ρίτσαρντς** με τους Μάριο Μπιατζίνι ,Τόμας Ρίτσαρντς Μώντ Ρομπάρ. Έχει δουλέψει με τους ηθοποιούς του Γιέρζυ Γκροτόφσκι: Ζίγκμουντ Μόλικ, Ρίτσαρντ Τσίσλακ και Ρένα Μιρέτσκα. Είναι ένα από τα ιδρυτικά μέλη της θεατρικής Ομάδας Ομμα (1991) που μετονομάστηκε σε «Ομμα Στούντιο -Αστική Μη κερδοσκοπική Εταιρεία» (1996) και του Κέντρου Θεατρικής Ανθρωπολογίας (2020). Έχει εργαστεί ως ηθοποιός και κινησιολόγος από το 1997-2000 στη **Πειραματική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου**. Έχει σκηνοθετήσει και πάρει μέρος ως ηθοποιός σε πάνω από 50 θεατρικά έργα του Θεάτρου Ομμα

Στούντιο (www.ommastudiotheater.weebly.com) που πολλά από αυτά έχουν παρουσιαστεί σε πάνω από 30 Διεθνή Φεστιβάλ του εξωτερικού σε: Ευρώπη, Λατινική Αμερική, Μέση Ανατολή και Αφρική. Έχει μεταφράσει τα βιβλία: *Το Ακραίο Σημείο της Παράστασης* του **Τόμας Ρίτσαρντς**, *Η Γη της Στάχτης και των Διαμαντιών* του **Εουτζένιο Μπάρμπα** (Εκδόσεις Γαβριηλίδη και Όμμα Στούντιο) καθώς και το *Τυφλό άλογο* των Ιμπεν Νάγκελ Ράσμουσεν και Εουτζένιο Μπάρμπα (Εκδόσεις Δωδώνη). Ερευνητής με θέμα την "Σχέση θεάτρου και Τελετουργίας" αποτέλεσμα της οποίας είναι η παράσταση/έρευνα «Ασκητική» του Νίκου Καζαντζάκη, η οποία έχει παρουσιαστεί σε: Ολλανδία, Γερμανία, Δανία, Πολωνία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Ισπανία, Ιταλία και Ελλάδα.

Piergiorgio Giacchè

Ο Piergiorgio Giacchè (Perugia, 1946), είναι ανθρωπολόγος και έχει κάνει έρευνες και μελέτες αναφορικά με την απόκλιση, τα ζητήματα νεολαίας, την πολιτιστική πολιτική και ειδικότερα την σύγχρονη θεατρική κουλτούρα.

Πρώην καθηγητής της Ανθρωπολογίας του Θεάτρου και του Θεάματος στο Πανεπιστήμιο της Περούτζια, σήμερα διδάσκει Ευρωπαϊκή Εθνολογία, Άυλη πολιτιστική κληρονομιά, στη Σχολή Εξειδίκευσης στη Δημοεθνοανθρωπολογική κληρονομιά.

Υπήρξε μέλος της επιστημονικής ομάδας της Διεθνούς Σχολής Θεατρικής Ανθρωπολογίας (1981-1991) και πρόεδρος του Ιδρύματος "Το μνημείο του Carmelo Bene" (2002-2005).

Συνεργάτης πολλών περιοδικών ιταλικών και διεθνών, δημοσίευσε μεταξύ άλλων τα βιβλία *Μια νέα μοναξιά. Ζώντας μόνοι μεταξύ ενσωμάτωσης και απελευθέρωσης* (Savelli, Roma, 1981), *Ο συμμετέχων θεατής. Συνεισφορά στην Ανθρωπολογία του θεάτρου* (Guerini, Milano, 1991), *Carmelo Bene. Ανθρωπολογία μιας μηχανής ηθοποιίας* (Bompiani, Milano, 1997 & 2007), *Η άλλη όψη του άλλου. Μια εξίσωση ανάμεσα στην Ανθρωπολογία και στο Θέατρο* (L'ancora del mediterraneo, Νάπολι 2004) και *NOTA BENE* (Kurumuny, Calimera-Lecce 2022).

Marco de Marinis

Ο Marco de Marinis δίδαξε ως τακτικός καθηγητής των Θεατρικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο της Μπολόνια, όπου από το 2004 μέχρι το 2017 διηύθυνε το κέντρο θεάτρου "la soffitta" [Η Σοφίτα]. Το 1999 ίδρυσε το περιοδικό *Θεατρικές Τέχνες* (La casa Usher, Firenze). Έχει διδάξει σε πολλά ξένα Πανεπιστήμια. Πολλά από τα βιβλία του και τα άρθρα του είναι μεταφρασμένα σε πολλές γλώσσες.

Μεταξύ των τελευταίων δημοσιευμένων έργων του είναι: *Ο Ettiene Decroux και το θεατρικό του Εργαστήρι*, Εκδ. Icarus Loutledge 2015, *Επανεξετάζοντας το θέατρο του εικοστού αιώνα*, Εκδ. Bulzoni 2018, *Για μια πολιτική της performance* Εκδ. Editorial e Spettacolo 2020, *Κατανόηση του Θεάτρου* Εκδ. Seagull press 2023, και *Grotowski, Η υπεροχή της παράστασης* Εκδ. Editorial e Spettacolo 2023.

Γιώργος Σαμπατακάκης

Ο Γιώργος Σαμπατακάκης είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Θεατρολογίας στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Σπούδασε Θεατρολογία στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ (1997, άριστα, πρώτος) και έλαβε εξειδίκευση στην αρχαιοελληνική τραγωδία και την πρόσληψή της από το Πανεπιστήμιο του Cambridge (M.Phil.) με υποτροφία του ιδίου Πανεπιστημίου. Απέκτησε διδακτορικό δίπλωμα στις Θεατρικές Σπουδές από το Πανεπιστήμιο του Λονδίνου με υποτροφία του Ιδρύματος Ωνάση και εκπόνησε μεταδιδακτορική έρευνα (με θέμα την θεατρική κριτική στην Ελλάδα) στο Τ.Θ.Σ. του Πανεπιστημίου Πατρών με υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών. Ασχολείται με την Ιστορία και τη Θεωρία του Θεάτρου, τη Θεωρία της Σκηνοθεσίας και της Κριτικής και την Πρόσληψη του Αρχαίου Δράματος, ενώ πρόσφατα έστρεψε το ενδιαφέρον του στην Queer Θεωρία. Έχει συμμετάσχει σε επιστημονικά συνέδρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό και έχει διατελέσει μέλος των κρατικών επιτροπών θεατρικών επιχορηγήσεων. <https://upatras.academia.edu/GEORGSAMPATAKAKIS>

Μιράντα Τερζοπούλου

Η Μιράντα Τερζοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα. Γνώρισε καλά πολλές περιοχές της Ελλάδας ταξιδεύοντας πολύ, ερευνώντας και καταγράφοντας. Αντικείμενο της έρευνάς της είναι κυρίως οι λαϊκές τελετουργίες γύρω από θηλυκές ιερές μορφές και γενικότερα ο κόσμος των συμβόλων γύρω απ' τη γυναίκα στις αφηγήσεις και το τραγούδι. Επίσης, η μουσική ως δομικό στοιχείο των εθμικών τελετουργιών και ως κώδικας επικοινωνίας, τα συμβολικά συστήματα, η αφηγηματικότητα, η θέση της γυναίκας, οι περιθωριακές και αποκλεισμένες ομάδες.

Έχει πραγματοποιήσει πολλά μαθήματα, σεμινάρια, διαλέξεις, δημοσιεύσεις σχετικά με τα παραπάνω θέματα, συμμετοχή σε εκδόσεις δίσκων παραδοσιακής μουσικής και εθνογραφικά ντοκιμαντέρ, συνεργασία σε δημιουργία ψηφιακών βάσεων δεδομένων. Διετέλεσε μόνιμη ερευνήτρια του Κέντρου Ερεύνης της Ελληνικής Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών και από τους βασικούς και σταθερούς συνεργάτες της Δόμνας Σαμίου.

Julia Varley

Η Τζούλια Βάρλεϋ (Julia Varley) γεννήθηκε στο Λονδίνο του Ηνωμένου Βασιλείου το 1954 και εντάχθηκε στο Θέατρο Οντίν (Odin Teatre) το 1976. Εκτός από την υποκριτική δραστηριοποιείται στη σκηνοθεσία, τη διδασκαλία, την διοργάνωση και την συγγραφή.

Σε ηλικία τριών ετών μετακόμισε με την οικογένειά της στο Μιλάνο της Ιταλίας, όπου και έκανε τις σπουδές της, συμπεριλαμβανομένης και της Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο του Μιλάνου. Στο Μιλάνο επίσης, το 1971 η Julia Varley εντάχθηκε στο Teatro del Drago, μια ερασιτεχνική θεατρική ομάδα εμπνευσμένη από την θεατρική ομάδα, Bread and Puppet Theatre, συμμετέχοντας σε διάφορες παραστάσεις. Το Teatro del Drago από το 1973 ασχολήθηκε περισσότερο με πολιτικά ζητήματα πραγματοποιώντας παρεμβάσεις σε περιφερειακές γειτονίες, πολιτικές διαδηλώσεις, σχολεία, εργοστάσια και λαϊκές γιορτές. Η Τζούλια ήταν

επίσης υπεύθυνη για τις θεατρικές δραστηριότητες του Circolo la Comune και για τη σχολή θεάτρου στην κατάληψη της Santa Marta.

Από τότε που εντάχθηκε στο Odin Teatret στη Δανία, έχει εργαστεί ως ηθοποιός σε παραγωγές συνόλου, παραστάσεις σόλο, παραστάσεις κλειστού χώρου και δρόμου, όλες σε σκηνοθεσία του Eugenio Barba (*Anabasis, J.S. Bach, The Million, Ashes of Brecht, The Gospel According to Oxyrhincus, Talabot, The Castle of Holstebro I και II, Rooms in the Emperor's Palace, Kaosmos, Inside the Skeleton of the Whale, Doña Musica's Butterflies, Mythos, Ode to Progress, The Great Cities under the Moon, Andersen's Dream, Don Giovanni all'Inferno, Ur-Hamlet, The Marriage of Medea, Killing Time, The Chronic Life, Ave Maria, The Tree, A Character that Cannot Die*).

Από το 1978, η Julia Varley διδάσκει σε σχολεία και πανεπιστήμια, δισάσκει εργαστήρια και ακολουθεί θεατρικές ομάδες και καλλιτέχνες σε όλο τον κόσμο. Έχει συνθέσει την εμπειρία της σε πέντε επιδείξεις εργασίας: *The Echo of Silence, The Dead Brother, Whispering Winds, Text Action Relationships* και *The Flying Carpet*.

Από το 1983, η Julia Varley συμμετείχε στη σύλληψη και οργάνωση του «The Magdalena Project», ενός δικτύου γυναικών στο σύγχρονο θέατρο. Είναι καλλιτεχνική διευθύντρια του Transit International Festival, Holstebro, αφιερωμένο σε θέματα που ενδιαφέρουν τις γυναίκες που εργάζονται στο θέατρο. Η Julia διοργάνωσε τις πρώτες συναντήσεις του Magdalena Project στο Holstebro το 1987 και το πρώτο Transit Festival το 1992. Από τότε διοργανώνονται Φεστιβάλ Transit κάθε τρία χρόνια.

Από το 1990, η Julia Varley ασχολείται με τη σύλληψη και την οργάνωση της ISTA (Διεθνής Σχολή Θεατρικής Ανθρωπολογίας) και από το 1992 με την σύλληψη και την οργάνωση του Πανεπιστημίου Ευρασιατικού Θεάτρου· και τα δύο διευθύνονται από τον Εουτζένιο Μπάρμπα. Από το 2008, η Julia Varley και ο Eugenio Barba έχουν θεσπίσει ένα ετήσιο residence για ηθοποιούς και σκηνοθέτες, The Secret Art of the Actor, στην Βραζιλία, σε συνεργασία με τη Luciana Martuchelli και την εταιρεία της YinsPiração.

Το 2019 η Julia Varley έγινε καλλιτεχνική συντονίστρια του Nordisk Teaterlaboratorium-Odin Teatret (NTL) που διοργανώνει το ετήσιο φεστιβάλ του κάθε Ιανουάριο. Τον Δεκέμβριο του 2022 εγκατέλειψε το Nordisk Teaterlaboratorium και συνεχίζει τις δραστηριότητές της ως ηθοποιός στο Odin Teatret ως αυτόνομη οργάνωση.

Η Julia Varley έχει σκηνοθετήσει 21 παραστάσεις με διαφορετικές θεατρικές ομάδες: με το Pumpenhaus Theatre στη Γερμανία (*Auf den Spuren des Yeti και Blau*), με την Ana Woolf από την Αργεντινή (*Seeds of Memory, Behind the Curtain and White is the Night*), μια παιδική παραγωγή με τον Hisako Miura από την Ιαπωνία (*Fox Wedding*), με τους Lorenzo Gleijeses και Manolo Muoio (*Il figlio di Gertrude, L'esausto o il profondo Azzurro, Una giornata qualsiasi del danzatore Gregorio Samsa*), με την Gabriella Sacco (*Il gusto delle arance*) από την Ιταλία, με την Carolina Pizarro από τη Χιλή (*Tierra de fuego και De Amagaki a shibugaki, geografia de un aprendizaje*), με τη Marilyn Nunes από τη Βραζιλία (*Estrelas, O oposto, O pesadelo de uma borboleta*), με την Amaranta Osorio y Teresa García από το Μεξικό και την Ισπανία (*Anónimas*). με την Teresa Ruggeri από την Ιταλία (*Rovine del tempo*), με τον διεθνή όμιλο Jasonite (*Banana Revival και Tomorrow*), με την Cia Pessoal de Teatro από τη Βραζιλία (*EntreNão Lugares*), με τη Cia YinsPiração από τη Βραζιλία (*Mare Serenitatis*).

Η Julia Varley έχει εκδώσει τα ακόλουθα βιβλία: *Wind in the West: Stones of Water, Notebook of an Odin Actress: Actress among her Characters, Thinking with the*

Feet (σε συνεργασία με τη Vicky A. Monteiro και τον Francesco Galli), και *Genius Loci – Odin Teatret's Home* (σε συνεργασία με τον Eugenio Barba και τον Francesco Galli). Τα βιβλία της έχουν εκδοθεί στα ιταλικά, αγγλικά, γαλλικά, ελληνικά, ισπανικά, πορτογαλικά, αραβικά και κινεζικά. Έχει γράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια δημοσιευμένα σε περιοδικά όπως *Teatro e Storia*, *Lapis*, *Performance Research*, *New Theatre Quarterly*, *Conjunto*, *Teatro XXI*, *The Mime Journal*. Η Julia Varley είναι συντάκτρια του *The Open Page*, ενός περιοδικού για τις γυναίκες στο θέατρο που εκδίδεται ετησίως από το 1996 έως το 2008, και είναι συντάκτρια και συνεργάτης των εκδόσεων *The Open Page*, και έχει εκδώσει τέσσερα βιβλία για την ιστορία του «Magdalena Project» από το 1986 έως το 2019. Από το 2020 είναι συντάκτρια του *Journal of Theatre Anthropology* που δημιουργήθηκε από τον Eugenio Barba.

Το 2020 με τον Eugenio Barba, ξεκίνησε το Ίδρυμα Barba Varley για να υποστηρίξει καλλιτέχνες σε μειονεκτική θέση από άποψη φυλής, φύλου, πολιτικής άποψης και κοινωνικής προέλευσης. Το 2021 με τους Luciana Bazzo, Lene Højmark και Dorthe Kærgaard, ξεκινά το σύλλογο Transit Next Forum, ως πλαίσιο δραστηριοτήτων σε σχέση με το «The Magdalena Project» και τη διοργάνωση του Transit Festival.

Μαρία Φραγκή

Μαρία Φραγκή, PhD Θεατρικών Σπουδών-Σκηνοθέτις, Μέλος ΕΕΠ του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστημίου Πατρών με αντικείμενο: Εκπαίδευση, Θεσμοί και Παραγωγή Θεάτρου-Θέατρο για παιδιά και εφήβους

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Αποφοίτησε από την Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης του Ωδείου Πειραιϊκού Συνδέσμου το 1984 και από την Φιλοσοφική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών το 1986. Είναι Διδάκτωρ Γραμμάτων και Ανθρωπιστικών Επιστημών με ειδίκευση στις ΤΕΧΝΕΣ ΤΟΥ ΘΕΑΜΑΤΟΣ - ΘΕΑΤΡΟ, του Πανεπιστημίου PARIS X-NANTERRE (1996). Έχει παίξει στο θέατρο και έχει σκηνοθετήσει πολλές παραστάσεις για επαγγελματικούς και ερασιτεχνικούς θιάσους. Ίδρυσε το «Εργαστήριο Θεατρικής Έρευνας και Τέχνης» του Πανεπιστημίου Κρήτης και την Ομάδα «ΤΙ ΘΑ ΠΕΙ;» του ΕΚΠΙΑ με έμφαση στην έρευνα παραστάσεων για νεανικό κοινό. Έχει διευθύνει το «Ελληνικό Πολιτιστικό Κέντρο Καΐρου» και το περιοδικό ΠΑΠΥΡΟΙ. Είναι μέλος του Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών, της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών, του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, του IDEA, της Επιτροπής Καλλιτεχνικών Σχολείων του ΥΠ.Π.Ε.Θ.(2015-2018), του Ελληνικού Κέντρου της Διεθνούς Σχολής Θεατρικής Ανθρωπολογίας. Διδάσκει θέατρο –θεωρία και πράξη– σε ΑΕΙ της Ελλάδας και του εξωτερικού από το 1997 έως σήμερα. Συγγραφέας άρθρων, βιβλίων για το θέατρο (*Θεατρική Αγωγή Ε'-Στ' Δημοτικού*, *Η σκηνική πράξη στο σχολείο*) και Προγραμμάτων Σπουδών - Οδηγών για τον Εκπαιδευτικό γύρω από την Τέχνη του Ηθοποιού, την Καλλιτεχνική Παιδεία, το Θέατρο στην Εκπαίδευση και στην Κοινωνία κ.ά. Πρόσφατες σκηνοθεσίες: *Ο φιλόργυρος* της Ε. Μ. Μαρτινέγκου, *Ημερολόγιο επιστροφής* της Μ.Τσισκάκη-Γαλιατσάτου, *Οι δραπέτες της σκακιέρας* του Ε.Τριβιζά-Γ.Κουρουπού, *Διάλογοι και επανάσταση, τότε και σήμερα*.